

dobling af prisen på forsøgsdyr vil halvere antallet af dyreforsøg. Det vil det ikke. Det vil blot gøre udviklingen af nye lægemidler eller ny kosmetik dyrere.

Der er faktisk i forvejen ganske stramme regler for, hvor mange dyr, hvor mange dyreforsøg der skal foretages, før man kan få godkendt et produkt, og hvis ikke de dyreforsøg bliver foretaget i Danmark, fordi de bliver for dyre, så bliver de foretaget i et andet land. Så bliver de foretaget i England eller i Tyskland, hvor der findes ganske store institutter, der specialiserer sig i at lave dyreforsøg. Det vil være en fattig trøst for dyrene, at vi laver anderledes vilkår for dem her, hvis det betyder, at det samme antal dyr blot bliver brugt til forsøg i udlandet.

Så der er simpelt hen en fejlslutning der. Det, at vi vil forhøje prisen på forsøgsdyr i Danmark, betyder ikke automatisk, at man får en halvering i antallet af dyreforsøg. Antallet af dyreforsøg er meget tæt forbundet med de regler, som sundhedsmyndighederne i de forskellige lande stiller op, f.eks. for nyanmeldte lægemidler.

Med disse ord vil jeg blot sige, at vi er meget positivt indstillet over for intentionerne i dette her forslag, og vi vil selvfølgelig have det med i diskussionen i Retsudvalget, når vi skal diskutere den plan, som justitsministeren vil fremlægge, men vi har visse indvendinger mod forslaget, som det ser ud her.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Selv om det er lige ved at være dyremishandling eller hvilken for en mishandling, det nu er, at trække det i langdrag, så vil jeg godt lige anholde det, fru Elisabeth Arnold sagde om, at hvis vi havde for skrappe regler for dyreforsøg, så ville de foregå andre steder. Det er altså ikke rigtigt.

Der husker jeg igen fra mit arbejde i Dyreforsøgsrådet, hvis man var ude for nogle, der bare antydede sådan noget. Jeg kan huske, at vi var ude på en stor medicinalvirksomhed, hvor der var et forsøg, vi var meget betænkelige ved, og så sagde vedkommende, at så kunne han jo få det lavet i Korea. Så så vi altså på ham, og så sagde vi, hvad direktøren mon ville sige til det, hvis han hørte, at det argument ville blive brugt her.

Jeg tror, det er så sårbart for virksomhederne, at det er jeg ret overbevist om ikke sker. Dertil er gevinsten ved at få lavet noget et andet sted altså for ringe i forhold til, hvor galt man kommer af sted.

Så jeg tror ikke, vi skal være bange for, hvor skrappe vi får lavet reglerne, men problemerne med det ligger nogle andre steder, som vi vil komme ind på senere.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der er skrappe regler for anvendelse af dyr til forsøg, og det er der også i de lande, vi normalt sammenligner os med. Det, jeg anførte, var såmænd blot, at det, der står i Dansk Folkepartis forslag, nemlig at en fordobling af prisen for forsøgsdyr vil medføre en halvering af antallet af dyreforsøg, ikke holder, for det betyder blot, at hvis prisen for at få gennemført et bestemt dyreforsøg med en bestemt standard under bestemte sikkerhedsforanstaltninger og bestemte hensyn til dyret bliver for høj i Danmark, så vil det samme dyreforsøg under de samme vilkår med den samme sikkerhedsmargin og med de samme hensyn til dyret blot blive udført f.eks. i Sverige, i England eller i Tyskland, hvor der findes institutter, som lever fuldstændig op til den danske standard.

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører på området, hr. Keld Albrechtsen, heller ikke kan være til stede nu, skal jeg også her fremføre hans synspunkter.

Enhedslisten deltager gerne i forhandlingerne om det her forslag, men vi kan ikke tilslutte os det, som det konkret er formuleret. Vi kan bl.a. ikke umiddelbart tage stilling til, om det er nødvendigt at sørge for at få flere mennesker domfældt for dyremishandling.

Det er sådan set vores opfattelse, at der ofte findes et socialt problem i tilknytning til de fleste sager om dyremishandling, som det er hensigtsmæssigt at få løst, og det er ikke nødvendigvis en løsning at få en domfældelse. Det er ikke sikkert, at det fører til, at dyremishandlingen så ikke fortsætter.

Kl. 23.15

Der skrives om et eventuelt forbud mod eksport af slagtedy. Det er sympatisk, men bør også gælde produktionsdyr til opfødning, som kvantitativt er et større problem. Det er slemme nok, at der årlig eksporteres 200.000 svin til slagting i Tyskland, men samtidig eksporteres 1,2 millioner smågrise til videre opfødning både i Tyskland og endnu længere væk. Sidste år blev 66.000 kalve eksporteret fra Danmark til opfødning især i Holland.